Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Glasul cuvântului Meu se lasă peste voi, fiilor străjeri în cetate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ! Și pace vouă, fiilor, ca să punem masă de serbare în grădină, că sunt deasupra cu oaspeți cerești, sunt cu ucenicii Mei, pe care i-am deprins să creadă în Mine și în cuvintele Mele, după ce Mi-am arătat cu mare slavă puterea dumnezeiască prin cuvânt lucrătoare înaintea lor și a celor din vremea aceea, dar ei Îmi erau martori ca să lase ei peste vreme adevărul că Dumnezeu Fiul a venit pe pământ și S-a lăsat jertfă de răscumpărare a celor ce cred în El, începând de la Adam și până peste veacuri, iar celor ce credeau le dădeau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu prin Mine, mijlocitor între om și Tatăl, o, și tot așa lucrez și azi cu voi, și umblu cuvânt peste pământ, umblu după om ca să-i dau putere să lase păcatul și să se dea Mie pentru înnoire, pentru naștere din nou, pentru slava lui Dumnezeu pe pământ cu omul, o, fiilor.

M-aș slăvi pe pământ tot timpul, numai să aibă cine să creadă în Mine și în cuvintele Mele, căci slava Mea este cuvântul, cu el am făcut cerul și pământul și omul și toată facerea dintre pământ și cer ca să-l așez pe om în mijlocul ei și să stăpânească el în numele Meu peste toate. Dar dacă omul n-a lucrat și n-a trăit în numele Meu, o, s-a trufit mult și prea mult, și s-a voit deasupra scaunului Meu de slavă, de Dumnezeu al facerii și al omului, iar dacă s-a trufit până deasupra lui Dumnezeu s-a făcut omul vrăjmașul Meu.

Am luat o părticică din trupul omului zidit de mâna Mea și am întocmit femeia, că am zis: *«Nu este bine să fie omul singur»*, o, și i-am dat lui un ajutor. Și dacă am făcut femeia am pus-o înaintea sa și iarăși s-a trufit omul față în față cu Dumnezeu și a zis: *«Aceasta este os din oasele mele și carne din carnea mea și se va numi femeie»*, iar Eu, Domnul, Cel ce i-am făcut femeia, nu mai aveam nume de Făcător, ci numai el și cuvântul lui rostit în dreptul femeii, și a spus: *«Este luată din bărbatul său, și de aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și va fi un trup cu femeia sa»*, și de atunci omul s-a despărțit de Dumnezeu pentru femeia sa, dar femeia l-a despărțit de rai pe Adam, căci fără Dumnezeu nu mai are omul raiul de casă, ci se întoarce pe pământul din care a fost făcut. Iar Eu, Domnul, a trebuit să vin pe pământ și să plătesc viața omului, să-l smulg de la vrăjmașul care l-a păcălit prin femeie și să-i dau iarăși de la Dumnezeu viață, și iată, vin cuvânt pe pământ ca să-l deprind pe om să Mă cunoască și să creadă în Mine și în cuvintele Mele și să-Mi urmeze ca ucenic, așa cum M-au urmat acum două mii de ani ucenicii cu care am umblat ca să Mă dovedesc lor Dumnezeu din Dumnezeu și să Mă mărturisească ei în lung și în lat prin trimiterea Mea peste pământ a lor, și prin cuvântul lor cel pentru mărturisirea Mea să ia omul putere să se facă fiu al lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, în toată vremea statului vostru înaintea Mea cereți Domnului să nu vă pierdeți credința prin care ați primit putere să vă faceți fii ai lui Dumnezeu. Cel ce nu Mă urmează ca un ucenic ascultător poate pierde darul credinței, o, fiilor, căci credința este darul celor ce ascultă și se dovedesc prin ascultare. Cel ce nu împlinește cuvântul Meu e ca omul care nu crede în Mine și în cuvântul Meu și poate să piardă darul credinței și să nu mai știe ce va face cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu și de la Dumnezeu, și face el apoi rău lui Dumnezeu ca unul fără de minte, fără de credință. De aceea cei ce cred în Mine să se păstreze în sfințenie ca să pot Eu fi cu ei și să-i păzesc de căderi din credință, să-i ajut să nu piardă credința prin nepăsare de Dumnezeu, de statul lor cu Dumnezeu, căci ce să mai poată bun cel ce se desparte de Dumnezeu prin păcat și apoi prin necredință?

O, iată-i pe cei ce M-au părăsit, că nu mai au nici o cale, nu mai rămân în Mine și se usucă la fel ca mlădița care dă să rodească din sine!

I-am învățat pe ucenicii Mei să nu Mă părăsească pentru ei înșiși sau pentru ale lor sau ai lor, ca să-Mi poată ei rămâne ucenici urmând după Mine, și le-am spus apoi când toți s-au îndoit și au plecat întru ale lor, le-am spus: *«Voi nu plecați și voi?»*. Ei însă s-au înduioșat și au mărturisit că Eu am cuvintele vieții și că ei aleg viața.

O, fiilor, cine se desparte de cuvintele Mele acela este cel ce le calcă mai întâi pentru voia lui și alege să facă voia lui, și apoi pic cu pic pierde credința dacă nu are grijă să n-o piardă, și jale mare îl așteaptă pe cel ce pierde credința în Mine și în cuvintele Mele, măi fiilor!

Necredința se iartă greu, căci greu se mai poate întoarce cel ce n-a mai crezut și a împrăștiat în părți necredință, îndoială și sminteală, dezbinare și clătinare, rătăcire și păcat.

O, ce să le fac la cei ce s-au purtat de colo-colo să împartă necredință? O, de ce nu cred cei ce nu cred? De deștepți ce sunt? De buni ce sunt? De sfinți ce sunt ei? De veghetori ce sunt peste ei și peste alții? Da de unde acestea toate! E necredință și gata, căci li s-a ridicat acest fericit dar, credința, și aceasta pentru că dorințele și nemulțumirile i-au pedepsit, i-au răcit de fiii lui Dumnezeu și le-a fost ușor să se despartă de bogăția cea mai de preț, de frații lui Hristos.

O, nu mai este de găsit pe pământ credință ca a lui Avraam, care nu și-a cruțat pe singurul fiu când Dumnezeu l-a încercat în credință, căci azi nu numai că nu se desparte omul de ceea ce are și de ai săi ca să vină după Mine ucenic, și mai mult, vine și se furișează apoi, uitându-se îndărăt și călcând peste taina de ucenic al lui Hristos, căci cine umblă cu Domnul nu se mai leapădă de El, nu se mai întoarce înapoi nici cu gândul, nici cu ochii, nici cu fapta.

Mulți au venit, dar nu M-au urmat, și au dezbinat și și-au făcut voia lor. Au fost ascunși în ei și între ei cei ce se potriveau cu neascultarea, și Mi-au îndurerat mersul cei ce au venit nepurtând crucea ascultării, a lepădării de sine pentru ca să-Mi urmeze apoi.

Eu pe ucenicii Mei i-am învățat iubirea cea întreagă și Mi-au adus ei rod prin ea și au semănat cu Mine întru purtarea crucii și au fost păstori, căci au născut miei și mielușele pentru turma cea nouă, căci au înțeles taina împărăției cerurilor, care nu are în ea nimic de pe pământ, și iată-i cu Mine la masa lor de pomenire și de grăire între Mine și ei!

Vă laud, ucenici iubiți, căci voi ați lăsat părinți și frați, soții și copii, slujbe și casă și masă și mireasă și pe voi înșivă și ați urmat lui Dumnezeu până la sfârșit, și prin suferințe grele ați rămas statornici, căci ați iubit, o, fiilor, ca Mine ați iubit, sub cruce luptând ca să purtați rod din lucrul vostru cu Mine, iar acum stați pe scaune de slavă lângă Mine și așteptați ziua Mea de slavă, venirea Mea întru mărire cu cete de sfinți ca să dăm ultima luptă împreună, și apoi să nu mai fie potrivnicul lui Dumnezeu, ci numai Eu și cei ce biruiesc cu Mine, precum este scris.

— O, și noi, Tată, Te lăudăm prin Fiul Tău Hristos, Păstorul, că ai ascuns tainele împărăției Tale de cei înțelepți și mari pe pământ și le-ai descoperit pe ele la cei mici, căci așa ai găsit cu cale, ca să le descoperi lor.

Iar celor ce Te au de Păstor aici, în lucrarea cuvântului Tău de peste ei, Te rugăm să le îmbogățești credința și faptele ei, dintre care cea dintâi, sfințenia, să le fie lor lucrarea cea de căpătâi, căci Tu ai de stat cu ei pe pământ și în lucru și ești Cel sfânt, ești Dumnezeu, ești cu ei Doamne. O, ai grijă de ei, păzește-i de hristoșii mincinoși, care dezbină și împrăștie nedumeriri, dar Tu întărește-Ți veghea cea de la mijloc și fii cu ei, îndemnându-i și descoperindu-le lor primejdiile care stau la pândă asupra lor, ca să se stingă ele și ca să mergi cu ei, și să mergi, o, Doamne. Amin.

— O, ucenici iubiți, stăm în sfat la masa voastră de serbare aici, în grădina Mea cu ucenicii de azi ai Mei și spun:

O, nu e omul la cârmă pe pământ! Tot Dumnezeu este, tot Eu sunt, și lucrez cuvântând, dar nu poate omul trufaș să se supună, însă aceasta nu înseamnă că el stă la cârmă, o, nu, căci omul moare mereu, doarme mult, că dacă ar fi să fie el cârmuitor s-ar prăbuși și s-ar prăpădi toate, și cerul și pământul și tot ce s-a făcut la facerea lor.

Nu poate nimeni să oprească coborârea cuvântului Meu, că nu e de la om ca să poată opri omul, și e ca și acum două mii de ani, când nu s-a putut opri așezarea iubirii lui Hristos pe pământ și cartea care cârmuiește și azi biserica Domnului. O, și de câte ori s-a căutat în zilele acestea oprirea râului cuvântului Meu, nimeni și nimic n-a izbutit să poată aceasta, căci aceasta este voia Domnului, și nimeni nu poate peste ea.

În toată vremea de sub cer împărații n-au putut îndura să fie cineva mai mare ca ei, și de aceea Îl prigoneau pe Hristos prigonind pe creștinii Lui, care erau mai mari ca ei, căci erau fiii Împăratului ceresc. O, se tem mai-marii de pe pământ ca nu cumva să nu rămână ei cei mai mari, și de aceea nu-i iubesc pe cei mai mici, care nu au nevoie de împărăția cea de pe pământ, dar cine este să înțeleagă aceasta între cei ce se simt mari pe pământ?

Și, în sfârșit, feriți-vă de boldul necredinței, o, fiilor! Întăriți în voi și între voi lucrarea sfințeniei, fără de care nu poate Domnul sta cu ai Săi, căci Domnul este sfânt, fiilor. Și să audă aceasta toți cei care își caută hrana din acest cuvânt, cu care Eu vin pe pământ întru a doua Mea venire după om, căci omul trebuie pregătit pentru ziua slavei Mele, când se vor alege la dreapta și la stânga oameni și cetăți și popoare, pentru sau împotriva așezării împărăției cerurilor între oameni, și vor merge cei din dreapta spre rodul bucuriei de veci, iar cei din stânga spre rodul potrivnic acestei bucurii, precum este scris.

O, v-am adus hrană, fiilor. Împărțiți din ea ca niște ucenici lucrători cu Mine pentru vestirea Evangheliei împărăției cerurilor, cu care vin s-o așez pe pământ și să înnoiesc peste tot cu cele cerești, o, și câtă nevoie am să fiu ajutat pentru mersul Meu cel greu, și nu se îndură nimeni să se lepede de sine pentru crucea Mea cea de azi!

Pace vouă, fiilor! Eu sunt cuvânt pe pământ și Mă ajut cu voi și cu sfinții cerului. Eu vin, și aștept să prindă oamenii înțelepciunea cea din Scripturi și să creadă în Mine și în cuvântul Meu, așa cum cred cei ce au darul să creadă păzindu-se în credință și în statornicia lor de partea credinței, așa cum ucenicii Mei au lucrat și n-au stat din lucrul cel prin credință păzit și urmat.

Pace iar și iar, pace vouă, fiilor! Vă întăresc în taină puterea voastră cea pentru Mine. Fiți mici, căci Eu celor mici Îmi descopăr tainele Mele, tainele împărăției cerurilor și deslușirea lor între cer și pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29-06/12-07-2022